

Ustanın objektifinden Edebiyatımızın 100 Yüz'ü

FOTOĞRAFLAR VE FOTOĞRAF ATTLARI ARA GÜLER

“Eğer ben bu insanların fotoğraflarını çekmese idim, Türk Edebiyatı Yüzsüz (100 süz) kalacaktı.”

Böyle diyor Ara Güler. Okuduğumuz pek çok yazarı, şairi onun çektiği fotoğraflardan tanıdık. Gerçekten de Türk Edebiyatına yüz geçirmiş bir fotoğraf sanatçısı Ara Güler. (Fotoğraf sanatçısı sözüne mutlaka kızacaktır, çünkü o hep foto muhabiri olarak anılmak ister.) Ara Güler'in bir özelliği de fotoğraflarını çektiği yazarların çoğuyla dost olmasıydı. Pek çoğunun fotoğraflarını yan yana getirsem yarım saatlik belgesel olur diyor.

Usta fotoğrafçının 100 Yüz sergisi dün, Yapı Kredi Kültür Merkezi Sermet Çifter Kütüphanesi Sergi Salonu'nda açıldı. 28 Aralık tarihine kadar açık kalacak olan sergide harflerin ötesine geçip edebiyatımızın yüzlerini okuyabilirsiniz. Yapı Kredi Yayınları tarafından 100 Yüz'ün bir de kitabı yayınlandı. Ara Güler'den sergide ve kitapta yer alan yazar fotoğraflarına birer resimaltı yazmasını istedik.

■ İhsan YILMAZ

Halim Şefik Güzelson

Edebiyatçıları koltuğunun altında taşıyan adam

Kitabı şair ve kitapsever eski bir dostuma ithaf ettim. Madem ki kitap okumuyorlar, ben kitabı onların ayağına götürürüm deyip ilk açık hava kitap sergilerini semt semt açan adamdı Halim Şefik Güzelson. İki gün Eminönü'nde, üç gün Kadıköy'de, Moda'da kitapları dizer, iskemlesini de koyar satışını yapardı. Kitapta fotoğrafı olan edebiyatçıları koltuğunun altına alıp da taşıyan adam buydu. Onun için ben bu kitabı ona ithaf ettim, bir kere daha merhaba çekiyorum kendisine.

Halide Edip Adıvar

Korkunç sigara içerdi

Hayat Mecmuası'nda çalıştığım sırada son romanı tefrika ediliyordu. Ben de onun yazdığı bölümleri alıp matbaaya götürüyordum. Beni Halide Edip'e ilk defa Vedat Günyol götürmüştü. Halide Hanım beni sevmiştir. Karşısına oturtur ve bir şeyler anlatırdı. Hatırladığım çok korkunç sigara içtiği. Hafta sonları gider, yazdığı bölümleri alırdım. Bu fotoğraf da o gidişlerimde çektiklerimden biridir. Çok çekmişim onun fotoğrafını ama yarısına arşivde kalsın diye Şevket Rado el koymuştu. Demek ki iyiki onlardan kendime de almışım. Yoksa bu da fotoğrafsız kalacaktı. Çünkü o arşivler bir şekilde yok olup gitti.

Sait Faik Abasıyanık

Beyoğlu'nun yağlı yakalı trençkotlu gezgini

Sait Faik'in çok fotoğrafını çektim. Burgaz'da falan. Ama onu ilk tanımam ilginçtir. Ben Galatasaray'da doğdum ve büyüdüm. Burada hep bir adam dolaşırdı trençkotlu, yakaları yağlı. Yanında da başkaları. Ben lise son sınıfta filandım. Sonra aynı adamları akşam da Çiçek Pasajı'nda görürdüm. Hüsametin Bozok, Fikret Adil falan. O yağlı trençkotlu adam meğer Sait Faik miş. Daha sonra tanışıp arkadaş olduk. Onu son görüşüm, Marmara Kliniği vardı Şişli'de, orada oldu. Sait Faik sirozdan oraya yatmıştı. Bir gün Agop Arat bana, Sait hastaneye kaldırılmış, gidip ziyaret edelim dedi. Kalktık gittik. Şimdi bu beni kapıda görünce, geberecem diye resmimi çekmeye mi geldin yoksa diye çıkıştı.

Nazım Hikmet

Nazım'ın fotoğrafını çektiğimi hep gizledim

Nazım Hikmet'in fotoğrafını Paris'te çektim. Orada bir otele gelmişti, Abidin (Dino) götürdü beni, istersen gel resmini çek diye. Ben hep gizledim Nazım'ın resmini çektiğimi. Ne olur ne olmaz diye. Nazım'la aslında daha önce hapisten yeni çıktığı zaman Türkiye'de tanışmıştım. Baha Gelenbevi, Lale Devri diye bir film çeviriyordu. İhsan İpekçi de Nazım'a tarih danışmanı diye görev vermiş, biraz para kazansın diye. Ben de Hayat Mecmuası'nda çalışıyorum. Sete röportaja gitmişim. Baha Gelenbevi gel dedi, seni Nazım'la tanıştırayım. Etrafta bayağı polis var. Polis muhabiri olarak da çalıştığım için hepsini tanıyorum. Bütün film çekimlerinde o dönemde polis olurdu ama, bu sefer Nazım nedeniyle sayı artmış. İşte Nazım'la o sırada tanışıp resmini çekmişim. Ama onlar kayboldular.

